

Slovenska cesta 54 dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana www.dkom.si
T 01 234 28 00

Številka: 018-135/2026-4
Datum: 9. 10. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu dr. Mateje Škabar kot predsednice senata ter Aleksandra Petrovčiča in Marka Medveda kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*javno naročilo gradnje po postopku naročila male vrednosti za investicijsko vzdrževanje službenih stanovanj*« na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj SPL LJUBLJANA d.d., poslovanje z nepremičninami in inženiring, Frankopanska ulica 18A, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Marovt in partnerji, d.o.o., Gosposvetska cesta 13, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo, Štefanova ulica 2, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 9. 10. 2026

odločila:

1. Zahtevek za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je 27. 1. 2026 sprejel sklep o začetku postopka oddaje javnega naročila. Obvestilo o naročilu male vrednosti je bilo objavljeno na Portalu javnih naročil 13. 4. 2026, pod št. objave JN002747/2026-SL1/01.

Naročnik je 26. 8. 2026 na Portalu javnih naročil pod št. objave JN002747/2026-SL1/01 objavil »*Odločitev v zvezi z oddajo naročila*« z dne 19. 8. 2026, št. 430-1746/2025/22 (01133-18), s katero je ponudnike obvestil, da se javno naročilo ne odda. Iz obrazložitve izhaja, da je naročnik prejel štiri ponudbe, vse ponudbe pa je zavrnil kot nedopustne. V zvezi z vlagateljevo ponudbo je naročnik pojasnil, da je v Splošnih pogojih za vsa dela pod točko »*B OBRTNIŠKA DELA*«, »*IX. MIZARSKA DELA*«, pod pozicijo št. 2 zahteval »*masivna, lesena vrata (v kolikor mejijo na zunanjo površino so lahko PVC), standardnih višin*«. Iz predložene dokumentacije, je razvidno, da ponujena vrata ne izpolnjujejo zahteve naročnika – vlagatelj je v ponudbenem predračunu pod točko »*B OBRTNIŠKA DELA, 1 MIZARSKA DELA*«, pod pozicijo »*2 - Dobava in montaža krila vhodnih vrat (brez podboja); vrata širine 90 cm*« navedel artikel proizvajalca, znamke, tipa »*LIP*

BLLED SSK3+B2«. Ponujena vrata niso masivna, saj je jedro vratnega krila sestavljeno iz različnih polnil, in sicer polnilo z osnovnim kartonastim satjem, cevasto iverno ploščo, polno iverno ploščo, in ne iz masivnega lesa.

Vlagatelj je 1. 9. 2026 pravočasno vložil zahtevek za revizijo, s katerim naročniku oziroma Državni revizijski komisiji predlaga, naj razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila, vlagatelju pa povrne priglašene stroške pravnega varstva. Naročniku očita arbitrarnost odločitve in pojasnjuje, da je ponudil lesena vrata, kot je bilo zahtevano. Naročnik naj bi šele v izpodbijani odločitvi prvič podal zahtevo, da mora biti jedro vratnega krila sestavljeno iz masivnega lesa. Do roka za oddajo ponudb zahteve po masivnosti ni bilo mogoče razlagati na tak način, vlagatelj pa je izpolnil zahtevo na enega od načinov, kot je kot povprečno sposoben ponudnik razumel razpisno dokumentacijo (enako pa tudi ponudnik PVP d.o.o.) – vlagatelj in omenjeni ponudnik sta zahtevo po *»lesenih vratih«* objektivno razumela kot zahtevo glede materiala vrat (torej da so vrata lesena), ne pa avtomatično kot zahtevo, da mora biti tudi njihovo notranje jedro izdelano iz masivnega lesa. Če je naročnik želel zahtevati prav določeno konstrukcijsko izvedbo, tj. masivno leseno jedro vratnega krila, bi moral to zahtevo v razpisni dokumentaciji izrecno, jasno in nedvoumno določiti, iz zahteve po *»masivnih, lesenih vratih«* pa takšna zahteva ne izhaja. Vlagatelj še zatrjuje in dokazuje, da naročnik tudi v prejšnjem razpisu (leta 2023) pri izbranem ponudniku ni presojal enake zahteve na način, da mora biti podana določena konstrukcijska izvedba, tj. masivno leseno jedro vratnega krila. Vlagatelj je prepričan, da po razpisu iz leta 2023 zamenjana krila vhodnih vrat ali vhodna vrata v nobenem primeru niso skladna s sedanjimi zahtevami naročnika v izpodbijani odločitvi, naročnik pa sedaj nedopustno daje sporni razpisni zahtevi drugačno vsebino.

Naročnik je 11. 9. 2026 s sklepom zavrnil zahtevek za revizijo in vlagateljevo zahtevo za povračilo stroškov. Pojasnjuje potek pregleda ponudb in poudarja, da iz tedaj predloženih dokazil (*»Izjava o lastnostih«* proizvajalca vrat) izhaja, da ponujena sporna vrata niso masivna, saj je jedro vratnega krila sestavljeno iz različnih polnil, in sicer polnila z osnovnim kartonastim satjem, cevasto iverno ploščo, polno iverno ploščo, in ne iz masivnega lesa. Naročnik v celoti zavrača vlagateljeve očitke glede pomena oziroma (ne)jasnosti sporne zahteve, pri čemer poudarja, da splošna terminologija, ki jo lahko zasledimo glede zahtevanih karakteristik masivnih lesenih vhodnih vrat, navaja, da so (takšna) vhodna vrata v celoti izdelana iz pravega, naravnega lesa (tako imenovanega masivnega lesa ali masive), brez uporabe umetnih polnil, ivernih plošč ali satovja v njihovem jedru. Naročnik s tem zvezi navaja splošno razlago besede *»masiven«* iz Slovenskega pravopisa in Slovarja slovenskega knjižnega jezika (*»ki ni votel, je iz celega [...]«, »les, ki ni poprej razčlenjen in potem umetno sestavljen«*) ter iz terminološkega slovarja ZRC SAZU (*»[...] na primeru POHIŠTVA pomeni nepredelan naravni les, ki se rabi za izdelavo pohištva; sopomenka: polni les«*) ter pojasnjuje, da se v lesarski stroki in gradbeništvu izraz uporablja pomensko za ločitev med naravno strukturo od predelanih kompozitov (iverne, vlaknene plošče, furnir) in pomeni nosilne ali nenosilne elemente iz polnega lesa. Naročnik dejstvo, da je tudi ponudnik PVP d.o.o. v sporni postavki ponudbenega predračuna ponudil neustrezna vrata, označuje za nerelevantno, in meni, da ne dokazuje nejasnosti zahteve – navsezadnje sta preostala dva ponudnika ponudila ustrezen artikel, tehnične zahteve v sporni postavki sta razumela pravilno. Dodaja še, da je predmetno javno naročilo popolnoma neodvisno od predhodnih postopkov, saj vsako javno naročilo predstavlja samostojno celoto, zato je sklicevanje vlagatelja na pretekli postopek javnega naročanja brezpredmetno.

Naročnik je 15. 9. 2026 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo predmetnega javnega naročila in predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je do navedb naročnika opredelil z vlogo z dne 15. 9. 2026. Prereka vse navedbe naročnika in v celoti vztraja pri svojih navedbah in dokaznih predlogih. Poudarja še, da se nejasna

razpisna dokumentacija po roku za oddaj ponudb ne presoja v smislu določb slovenskega pravopisa, po ZRC SAZU in niti ne upoštevajoč pavšalne navedbe naročnika glede razumevanja spornega izraza v lesarski in gradbeni stroki, ampak s stališča povprečno skrbnega ponudnika.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

V obravnavani zadevi je med strankama sporno, ali je naročnik utemeljeno in skladno z Zakonom o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno.

V skladu z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 je dopustna ponudba tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

V skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in
- b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter izpolnjuje pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Ena od predpostavk dopustne ponudbe je torej tudi njena skladnost z zahtevami naročnika, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Tehnične specifikacije v primeru javnih naročil gradenj pomenijo skupek tehničnih predpisov, ki jih vključuje zlasti dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila in s katerimi so opredeljene zahtevane značilnosti materiala, proizvoda ali blaga, da ustreza uporabi, za katero jo potrebuje naročnik; te značilnosti vključujejo ravni okoljskih in podnebnih vplivov, zahteve v zvezi z oblikovanjem, prilagojenim vsem uporabnikom (vključno z dostopnostjo za invalide), ter ocenjevanje skladnosti, zahteve v zvezi z delovanjem, varnostjo ali dimenzijami, vključno s postopki zagotavljanja kakovosti, izrazoslovjem, simboli, preizkušanjem in preizkusnimi metodami, pakiranjem, označevanjem in uporabo znakov, navodili za uporabnike ter proizvodnimi postopki in metodami na posamezni stopnji življenjske dobe gradenj; te značilnosti vključujejo tudi pravila glede načrtov in izračuna stroškov, pogoje za preizkušanje, inšpekcijske preglede in pogoje za prevzem gradenj ter konstrukcijske metode ali tehnike in vse druge tehnične pogoje, ki jih lahko v zvezi z dokončanimi gradnjami in materiali ali deli, ki jih vključujejo, predpiše naročnik v skladu s splošnimi ali posebnimi predpisi. Naročnik v razpisni dokumentacije navede tehnične specifikacije (prim. prvi odstavek 68. člena ZJN-3), s katerimi opiše predmet javnega naročanja.

ZJN-3 v 68. členu poleg pravil v zvezi z oblikovanjem tehničnih specifikacij določa tudi pravila glede dokazovanja izpolnjevanja tehničnih specifikacij. Skladno z devetim odstavkom 68. člena ZJN-3 mora ponudnik v svoji ponudbi z vsemi ustreznimi sredstvi, vključno s tistimi iz 70. člena ZJN-3, dokazati, da gradnja, blago ali storitev, ki je skladna s standardom, izpolnjuje zahteve glede delovanja ali funkcionalnosti, ki jih je določil naročnik. Sedmi odstavek 68. člena ZJN-3 določa, da kadar naročnik uporabi možnost sklicevanja na tehnične specifikacije iz b) točke

petega odstavka tega člena, ponudbe ne sme zavrniti z obrazložitvijo, da ponujene gradnje, blago ali storitve niso skladne z zahtevanimi tehničnimi specifikacijami, če ponudnik v svoji ponudbi na kakršen koli ustrezen način, vključno z načini dokazovanja iz 70. člena ZJN-3, dokaže, da predlagane rešitve enako izpolnjujejo zahteve, določene v tehničnih specifikacijah.

Zahteve v zvezi s predmetnim postopkom oddaje javnega naročila je naročnik določil v razpisni dokumentaciji, pri čemer je v dokumentu »3.3. Splošne zahteve naročnika« pod 2. točko razdelka »IX. MIZARSKA DELA« med drugim navedel:

»Zahteve za vhodna vrata:

- vrata so masivna, lesena (v kolikor mejijo na zunanjo površino so lahko PVC), standardnih višin [...]«.

Med strankama ni sporno, da se citirana zahteva nanaša na sporno postavko ponudbenega predračuna – gre za postavko pod zap. št. 2 v zavihku »B1 – MIZARSKA DELA« v ponudbenem predračunu (»Dobava in montaža krila vhodnih vrat (brez podboja); vrata širine 90 cm«). Prav tako med strankama niso sporne lastnosti vrat, ki jih je vlagatelj navedel oziroma ponudil v tej postavki, namreč da je jedro vratnega krila sestavljeno iz različnih polnil in ne iz masivnega lesa. Sporno pa je, ali taka vrata ustrezajo citirani zahtevi naročnika.

Nerelevantno je zatrjevanje vlagatelja, na kakšen način je bilo mogoče razumeti zahtevo po »lesenih vratih«, saj naročnik v razpisni dokumentaciji v zvezi z zadevnimi vrati ni postavil zahteve le v smislu, da morajo vrata biti lesena, pač pa tudi, da morajo biti masivna – četudi zahteva, da morajo biti vrata lesena, še ne pomeni, da morajo biti hkrati tudi masivna, pa je naročnik to zahtevo v konkretnem primeru v razpisni dokumentaciji izrecno opredelil. Že iz same vsebine zahteve ni podlage za ugotovitev, da bi se opredelitev »masivna, lesena« nanašala zgolj na del vrat, ne pa na celotno konstrukcijo, vključno z notranjim jedrom, kot v bistvu zatrjuje vlagatelj. Ne gre torej slediti vlagatelju v zatrjevanju, da naj bi naročnik šele v izpodbijani odločitvi prvič podal zahtevo, da mora biti (tudi) jedro vratnega krila iz masivnega lesa.

Državna revizijska komisija v celoti soglaša s smiselnimi naročnikovimi navedbami o pomenu zahtevane lastnosti masivnosti pri (lesenem) stavbnem pohištvu in s tem v zvezi, zakaj zahtevana lastnost »vrata so masivna, lesena« izključuje kot ustrezna tista vrata, ki imajo vratno krilo sestavljeno iz različnih polnil, ne pa (masivnega) lesa. Iz navedb vlagatelja v vlogi z dne 15. 9. 2026 ni mogoče razbrati, zakaj naj povprečno skrben ponudnik ne bi mogel razumeti sporne zahteve, takšnega razloga pa ne najde niti Državna revizijska komisija. Vlagatelj ne v zahtevku za revizijo ne v vlogi z dne 15. 9. 2026 niti ne zatrjuje, kakšen naj bi bil potemtakem sploh pomen naročnikove zahteve, da so vrata »masivna, lesena«, zlasti pa ne, zakaj oziroma v kakšnem smislu naj bi ponujena vrata tej zahtevi zadostila.

Na vprašanje (ne)jasnosti sporne določbe razpisne dokumentacije tudi po presoji Državne revizijske komisije v ničemer ne vpliva dejstvo, da je poleg vlagatelja še en od preostalih treh ponudnikov ponudil neustrezen artikel.

Vlagatelj ne more izkazati nezakonitega ravnanja naročnika v predmetnem postopku javnega naročanja niti s sklicevanjem na ravnanje naročnika v enem od preteklih postopkov javnega naročanja. Vsak postopek oddaje javnega naročila vodi kot zaključena in samostojna celota, zato ravnanja naročnika v določenem postopku javnega naročanja ne morejo predstavljati argumenta oziroma zakonite podlage za ravnanja naročnikov v tem postopku javnega naročanja. Naročnik tudi ne more biti vezan na morebitno nepravilno ravnanje v predhodnem postopku oddaje javnega naročila. Državna revizijska komisija zato izpostavljene navedbe vlagatelja ni vsebinsko presojala, s tem povezane dokazne predloge pa je zavrnila kot nepotrebne.

Ker vlagatelj ni uspel izkazati, da je naročnik pri sprejemu izpodbijane odločitve oziroma z zavrnitvijo vlagateljeve ponudbe kot nedopustne ravnal v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ali določbami ZJN-3, je Državna revizijska komisija na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevek za revizijo vlagatelja zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Glede na to, da je povrnitev stroškov odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, vlagatelj pa z zahtevkom za revizijo ni uspel, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednica senata:
dr. Mateja Škabar,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj po pooblaščenju,
- naročnik.

Vložiti:

- v spis zadeve.